

Een prinses komt in opstand

Kindertoneel

door

B.J. BOVE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN PRINSES KOMT IN OPSTAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **B.J. BOVE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Koning

Prinses

Minister 1

Minister 2

Minister 3

Mevrouw Bentson - marktvrouw

Mevrouw Kilius - marktvrouw

Mevrouw Wijnboom - marktvrouw

Kind 1 - jongen

Kind 2

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zien we de vergaderzaal in het kasteel. Eerst is de zaal leeg, maar dan komt de koning op met drie ministers.

Koning: Zo, geachte ministers, neemt u maar vast plaats. De prinses komt ook zo.

Minister 1: Ik ben heel benieuwd waarom we vanwege de prinses bij elkaar moeten komen. Is ze misschien ziek?

Minister 2: Heeft ze soms problemen met haar leraar?

Minister 3: Dat zou ik kunnen begrijpen... Die is vaak heel streng tegen haar.

Koning: Mijne heren, laten we even wachten op de prinses, dan kunnen we alles samen bespreken. Ik geloof dat ze er al aan komt. *(de koning gaat naar de deur en laat de prinses binnen. De ministers staan op en maken een buiging. Daarna gaat iedereen zitten, waarbij iedereen er op let dat hij/zij niet met de rug naar het publiek zit)* Wij zijn bij elkaar gekomen om een probleem van de prinses te bespreken. *(hij kijkt zijn dochter aan en schudt niet begrijpend zijn hoofd)* Mijne heren, mijn dochter vindt dat ze in een gevangenis woont.

Alle drie ministers: *(verbaasd)* In een gevangenis?

Koning: Ja, gevangenis. Zij vindt het niet goed dat ze nooit uit mag gaan.

Minister 1: Maar... ze gaat toch altijd met de hofdames wandelen in de tuin van het kasteel?

Minister 2: En ze is toch vaak met de golfleeraren aan het oefenen? Dan is ze toch heerlijk en gezond aan het sporten?

Minister 3: Vergeet de prinses misschien dat ze iedere week met ons naar de schouwburg gaat? *(alle ministers kijken verwijtend en hoofdschuddend naar de prinses)*

Prinses: *(ze staat eerst op van haar stoel)* Jullie begrijpen mij niet... Ik ben een jong meisje... Ik vind het niet leuk met hofdames rond te lopen. Ook wil ik niet altijd golf spelen of in de schouwburg naar muziek luisteren waarvoor ik nog te jong ben. Ik wil spelen met andere kinderen... Ik verveel me hier in het paleis.

Koning: Maar meisje, toen een paar weken geleden je neef Richard hier was, heb je ruzie met hem gemaakt en je hebt hem uitgescholden. Je hebt hem zelfs „luie zandzak" genoemd. *(de ministers schudden vol ontzetting hun hoofden, maar de prinses lacht en zegt)*

Prinses: Nou... Dat klopt toch zeker! Met die jongen kun je helemaal niet spelen. Lieve hemel, wat is dat een slomerik.

Koning: Zeg toch niet zulke onvriendelijke dingen over onze

familieleden.

Minister 1: Wat zou de prinses eigenlijk zelf precies willen?

Minister 2: Ja, wat stelt ze zelf voor?

Minister 3: Juist ja... Prinses, wat wilt u eigenlijk zelf?

Prinses: Wat ik zou willen is heel eenvoudig. Ik wil vrij zijn. Ik zou in mijn eentje uit het kasteel willen gaan. Maar vooral zou ik met andere kinderen overal willen spelen waar spelen ook echt leuk is.

Koning (*geschrokken*): Met wat voor kinderen?

Prinses: Met gewone kinderen uit de stad.

Minister 1: Met gewone kinderen?

Minister 2: Met heel gewone kinderen?

Minister 3: Dat is een verschrikkelijk idee...!

Prinses: Hoezo? Zijn die kinderen dan anders dan ik?

Koning: Nou ja... anders... Maar het zijn nou eenmaal geen prinsen en prinsessen.

Prinses: Jullie kunnen zeggen wat jullie willen, maar ik wil vandaag de stad in en wel op mijn eentje.

Koning: Alleen?

Prinses: Ja, alleen.

Minister 1: Dat gaat niet, dat is te gevaarlijk.

Minister 2: Nee, dat kan niet, dan kunnen er allerlei nare dingen gebeuren.

Minister 3: Dat gaat niet, dat kan niet.

Koning: Nee, meisje, dat is onmogelijk. Een prinses alleen op pad? Nee, dat kan ik niet toestaan.

Prinses: Waarom niet? Wat zou er dan voor ergs kunnen gebeuren?

Koning: Nou, je zou bijvoorbeeld door een misdadiger ontvoerd kunnen worden die een losgeld voor je zou willen hebben.

Prinses: (*enthousiast*) O ja... Dat zou spannend zijn.

Koning: O kind, wat zeg je domme dingen. (*denkteven na*) Ik heb een voorstel. (*alle anderen kijken nieuwsgierig naar de koning*) Mijn dochter wil het leven in onze stad leren kennen. Klopt dat?

Prinses: Ja.

Koning: Je was toch al vrij vaak in de stad?

Prinses: Ja, maar altijd met jullie of met de hofdames.

Koning: En nu zou je wel eens willen beleven hoe dat is als je alleen bent.

Prinses: Precies! Ik wil me ook verkleden. Ik wil er net zo uitzien als ieder gewoon kind in de stad.

Minister 1: Maar, maar... dat gaat toch niet?

Minister 2: Dat, dat, dat kan toch niet?

Minister 3: Dat is toch niet mogelijk?

Koning: Toch, het is mogelijk, maar niet zoals de prinses het zou willen.

Prinses: Waarom niet?

Koning: Omdat ik bang ben dat dat niet goed gaat. Maar ik heb een voorstel. Jij mag je kleden als een kind uit de stad, maar... je mag niet alleen...

Prinses: Dan helpt het me nog niets. Wie gaat er dan met me mee?

Koning: De drie ministers.

Prinses: O, nee...

Minister 1: Wij???

Minister 2: Ik???

Minister 3: Ik ook?

Koning: Luister! De prinses trekt de kleren aan die ze zelf graag wil. De drie ministers verkleden zich als gewone, normale bewoners uit de stad.

Minister 1: Wat? Ik moet me verkleden?

Minister 2: Ik ook?

Minister 3: (*wanhopig*) Hoe moet ik mij dan kleden?

Prinses: Papa, wat wil je nou? Dan ben ik toch nog niet alleen?

Koning: De drie ministers blijven ongemerkt een beetje bij jou in de buurt en kunnen dan toch een beetje oppassen.

Prinses: (*een beetje boos*) Ik heb geen oppassers nodig.

Minister 1: Ik vind dat de prinses gelijk heeft.

Minister 2: Ze kan vast en zeker goed op zich zelf passen.

Minister 3: Een minister is toch geen "prinsessen-sitter".

Koning: Mijne heren ministers, ik geloof dat mijn idee heel goed is. Als alles gewoon verloopt, hebt u niets te doen, maar als er problemen opduiken, kunt u helpen. Nou, lieve dochter... zullen we het zo doen?

Prinses: Nou ja, het is in ieder geval iets.

Koning: Goed, dan is deze zitting afgelopen. De ministers kunnen zich gaan omkleden en de hofdames zullen de prinses helpen. (*de ministers staan als eersten op, gaan naar de deur en blijven daar nog kort staan*)

Minister 1: Wat moet ik toch voor kleren aantrekken? Ik heb nog geen idee.

Minister 2: Ik weet het ook nog niet.

Minister 3: Ik weet helemaal niet of ik wel wat heb voor normale mensen. (*nu draaien de ministers zich om en gaan af met hangende schouders*)

Koning: (*lachend*) Heb je de wanhopige gezichten van de ministers gezien?

Prinses: Ja... ze vinden de rol die jij hen gegeven hebt helemaal niet leuk. Het is natuurlijk wel te begrijpen. En... zo jong zijn ze ook niet

meer... (*lachend*) Of ze snel genoeg zijn om een jong meisje bij te houden?

Koning: (*argwanend*) Wat bedoel je?

Prinses: (*glimlachend*) O... niets.

Koning: Nou, dan moet je nu maar naar de hofdames gaan om samen met hen je passende kleding uit te zoeken. (*de koning en de prinses gaan af*)

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

De volgende scènes spelen allemaal op de markt in de stad. Er zijn drie marktkramen opgebouwd, maar er is er telkens slechts één actief en wel die waar de prinses op dat moment is. Als de drie ministers, in hun „gewone” kleren, samen met de prinses opkomen hebben ze al een hele tijd door de stad gewandeld. De ministers zijn al een beetje moe.

Minister 1: Hoogheid, kunnen we nu een poosje uitrusten?

Minister 2: Dat is een goed idee...! (*zucht diep*)

Minister 3: Dat is een zeer goed idee. (*hij wrijft met een zakdoek het zweet van zijn voorhoofd*)

Prinses: (*een beetje boos*) Noem me hier niet „hoogheid”. Hier heet ik Jana.

Minister 1: Goed, hoogheid...

Minister 2: In orde, hoogheid...

Minister 3: Ik zal het onthouden, hoog... eh... Jana.

Prinses: Als u moe bent, mijne heren, zoekt u toch een goed plaatsje om uit te rusten! Ik vermaak me wel alleen op de markt.

Minister 1: Dat gaat niet.

Minister 2: Dat mag niet.

Minister 3: Dan wordt de koning boos.

Prinses: (*onhoorbaar voor de ministers, maar wel hoorbaar voor het publiek*) Dan moet ik ze op een andere manier zien kwijt te raken. (*ze kijkt om zich heen en doet alsof ze wat bijzonders ziet. Opeens roept ze*) Kijk eens wat een mooie paarden...! Zou daar een prinses in een koets aankomen? (*ze wijst naar rechts en de ministers kijken meteen in de aangegeven richting. Ze houden de handen boven de ogen, gaan op hun tenen staan en zien natuurlijk niets. Intussen heeft de prinses zich snel uit de voeten gemaakt en is naar de marktkraam met de mantels gerend. Ze verstoppt zich tussen de mantels. De drie ministers kijken elkaar een beetje onzeker aan*)

Minister 1: Zien jullie wat?

Minister 2: Nog niet...

Minister 3: Hoog... eh... Jana... (*hij draait zich om naar waar hij de prinses nog vermoedt, ziet haar niet en praat verder op verbaasde toon*) Ik zie helemaal niets meer... ook geen prinses.

Minister 1 en 2: Wat???

Minister 3: Zij is weg...? (*ongerust en bang kijken de ministers naar alle kanten, maar ze zien de prinses niet*)

Minister 1: Ze heeft ons in de val laten lopen.

Minister 2: Ze is er vandoor gegaa... Ik bedoel... de prinses is verdwenen.

Minister 3: We moeten zoeken... Kom! *(de drie ministers rennen verward over het podium maar vinden niets. Dan komen ze weer bij elkaar staan)*

Minister 1: Hier is ze niet meer.

Minister 2: Wij moeten ergens anders zoeken.

Minister 3: Als wij haar niet vinden, moeten we het de koning melden.

Alle drie ministers *(tegelijk)*: Ojee, ojee, ojee... *(radeloos verlaten ze de markt. De volgende scène speelt bij de marktkraam met o.a. mantels voor meisjes. Mevrouw Bentson, de marktvrouw, komt op)*

Mevrouw Bentson: Zo, de eerste klanten zullen zo wel komen. *(er komen twee kinderen bij de kraam staan)*

Kind 1: Hallo, mevrouw Bentson, ook weer eens op de markt?

Kind 2: U was er een paar weken niet.

Mevrouw Bentson: Ja, we waren een paar weken op vakantie. Die verrassing had mijn man georganiseerd.

Kind 1: *(met een diepe zucht)* Zulke verrassingen zou ik ook wel willen hebben.

Mevrouw Bentson: Nou zeg, kijk niet zo treurig. Verrassingen duiken overal wel eens op.

Kind 1: Ja, maar vaak moet je er heel erg lang op wachten.

Mevrouw Bentson: Moet je dat geklaag toch eens horen... Hebben jullie een slechte bui?

Kind 2: We vervelen ons.

Kind 1: Omdat het vakantie is zijn een heel stel vrienden en vriendinnen weg.

Kind 2: Die zitten lekker aan het strand of zijn in Oostenrijk bezig een berg te beklimmen en wij...

Mevrouw Bentson: Ja, ik snap het... En jullie arme stakkers vervelen je.

Beide kinderen *(tegelijk)*: Precies.

Mevrouw Bentson: Daar is maar één oplossing voor.

Beide kinderen: Welke dan?

Mevrouw Bentson: Hou je ogen open... Spits je oren... Let op wat er om je heen gebeurt... Dan komen de avonturen vanzelf.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto